

И по това самъ царь съ Іерарха,
 Свѣтлы мѡщы чѣстны целѡваха.
 И паднаха сами на колѣна,
 И рекоха со дѣма смиренна:
 „Рабѣ Хрѣтовъ! тебѣ се молиме,
 „Вѣждь ни любовь къ тебѣ щѡ ѡмамѣ,
 „И подай ни ѡзъ рѣка хартіа,
 „Да разберемъ въ неѡ писаннаѡ,
 „И житіѣ твоѣ да видимѣ,
 „И самъ кой си да те познаѣмѣ.
 „Послѡшай ны члѣвѣче Бжій!
 „И ѡполни съ радость дѣшы нашы.
 „И ако сме съ дѣло и грѣшницы,
 „Но народа днѣсь сме начѡлницы,
 „И зъ съ Бжїѡ млть кѣсарь римскїй,
 „Съ менѣ Папа рабъ Хрѣта влѣки.“
 Пощѡ това со слѣзы рекоха,
 Со стѡгѡ хартіа прїѡха.
 Царь и Папа со радость ю взѣха,
 Яѣтїю да читѣ дадоха.
 Яѣтїй вѣ книгъ цѣркве хранитѣль
 Въ старомъ римѣ прѣхѡлныхъ яплъ.
 И по това пощѡ всенарѡднѡ
 Оумолчаха, взѣ да читѣ ѡвнѡ.
 Когѡ дойде до ѡнагѡ мѣста,
 Гдѣ за ѡтца, мѡйка и невѣста